

domfældelse, idet man fra arbejdsgiverside hævder, at de to forbund enten direkte eller ved forbundenes fælles repræsentant i New York har iværksat sitdown-strejker i danske skibe i udenlandske havne.

Vi er fuldt klar over, at lovgivningsmagten ikke kan indvirke på domsmagten, og skal derfor kun tillade os at anmode folketingsudvalget om at søge udvirket, at Dansk Arbejdsgiverforening skal undlade at rejse bodskrav, dersom retten finder vore to forbund skyldige i den af Danmarks Rederiforening gennem Dansk Arbejdsgiverforening rejste klage.

Selv om vi ikke her skal gentage vor procedure i den faste voldgiftsret, ønsker vi dog gennem vedlagte bilag*) at få vist folketingsudvalget, at klagen mod os er grundløs.

Forbundene er endvidere blevet gjort bekendt med, at Danmarks Rederiforening gennem Dansk Arbejdsgiverforening ønsker rejst endnu en sag ved den faste voldgiftsret, hvor man ønsker dom for, at de to forbunds henvendelser til Skandinavisk Transportarbejder Federation og International Transportarbejder Federation om faglig bistand under konflikten kendes ulovlige, ligesom man også her ønsker bodskendelse på trods af, at vore forbunds medlemskab af de to internationale organisationer er fuldt lovlige. I denne forbindelse har det også stor interesse, at *Danmarks Rederiforening har rettet henvendelse til rederorganisationerne, bl. a. Norge og Sverige, om at undlade at ansætte danske søfolk.*

Endelig ønsker vi at gøre folketingsudvalget bekendt med, at rederierne „J. Lauritzen“, „Progress“ og „Torm“ på ulovlig vis har ladet en lang række besætningsmedlemmer, hvoraf mange i adskillige år har haft fast bopæl i USA, tage i land fra rederiernes skibe i USA ved hjælp af det stedlige politi, der har handlet efter forkerte oplysninger — har ladet besætningerne fængsle — har ladet dem hjemsende pr. fly — har tilbageholdt de pågældendes personlige papirer — tilbageholdt folkenes tilgodehavende løn — rejst krav om, at de pågældende selv betaler deres hjemrejse og slutteligt har meddelt, at der vil blive rejst

sag mod de pågældende ved Københavns sø- og handelsret.

Som deporterede kan ingen af disse folk vende tilbage til USA, selv ikke som besætningsmedlem i skib hjemmefra.

Et fjerde rederi, „R. Fischer-Nielsen“, har, som det fremgår af vedlagte fotokopi mrk. b.*), begået selvtægt og tilbageholdt penge, som hjemmeværende familie skulle leve af — gjort det uden sag og dom.

Da vi har været nødt til at overlade vor juridiske rådgiver flest mulige papirer, kan vi desværre kun i dag dokumentere sidstnævnte tilfælde.

I anledning af de sidst nævnte tilfælde skal vi tillade os at anmode folketingsudvalget om at søge udvirket, at der ikke rejses nogen ny sag mod forbundene ved den faste voldgiftsret med anledning af forbundenes henvendelser til de internationale organisationer, hvoraf forbundene er fuldt lovlige medlemmer.

Endvidere skal vi tillade os at anmode folketingsudvalget om at søge udvirket, at der ikke rejses sag mod noget enkeltmedlem af de to forbund, således som de nævnte fire og evt. flere rederier allerede har gjort skridt til.

I den forbindelse ønsker vi at henlede opmærksomheden på, at der efter konflikten i 1956 blev truffet bestemmelse om, at al retsforfølgelse mellem arbejdere og arbejdsgivere med anledning af episoder under strejken skulle undlades.

3) Sluttelig ønsker vi at bemærke, at det foruden ovennævnte retssager også har været stærkt medvirkende til forbundenes medlemmers klare forkastelse af de fremsatte mæglingsforslag, at vi siden 1956 ingen direkte lønforhøjelser har opnået ud over den fastsatte dyrtidsregulering.

Da vore forbund ikke har haft nogen art af ulovlige konflikter i perioden siden 1956, og da vi ville undgå tilløb til konflikter midt i en overenskomstperiode, henvendte vi os i sommeren 1960 til Danmarks Rederiforening for at opnå en mindre lønforhøjelse midt i perioden.

Efter lange forhandlinger lykkedes det at opnå et mindre „tjenestetidstillæg“ på

*) Ikke optrykt.